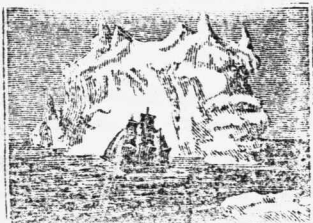

τὸν ἀκροατὴν νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ εὕρῃ μόνος τὴν ἀλήθειαν. Φέρε οὖν σκεψώμεθα ἐγὼ τε καὶ σύ, ἔλεγε πρὸς τὸν ἀκροατὴν του. Δι' αὐτῆς ἐγύμναζε τὸν συλλογισμὸν τοῦ ἀκροατοῦ, ἀφήρει τὸ προσωπεῖον τῆς σοφιστικῆς ἀπάτης, καὶ ἀνεκάλυπτε τὴν γοητείαν τῶν σοφιστῶν· ἀλλὰ μεταχειριζόμενος συγχρόνως ὄπλον δραστήριον καὶ κινδυνῶδες, τὴν ἀκαταμάχητόν του εἰρωνείαν, κατέτριψε μὲν τὴν σοφιστικὴν ἀλαζονείαν, ἐξηγήρωσε δὲ τὴν καρτ' αὐτοῦ τῶν σοφιστῶν ἀγανάκτησιν.

[Ἐκ τοῦ Φιλοσοφικοῦ Δοκιμίου τοῦ Γ. Γ. Κ. Τυπέδου.]

ΟΙ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝΕΣ.

Ο ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ τῶν πάγων, ἢ κρυσταλλῶνων, οὔτινες ἀενάως περικαλύπτουσι τὰς θαλάσσας τῶν δύο πόλων, εἶναι ἐν τῶν μεγαλητέρων φαινομένων τῆς φύσεως.

Οἱ πάγοι, τοὺς ὁποίους ἀπαντῶσιν οἱ περιηγηταὶ εἰς τὰ παράλια τῆς Σπιτςβέργης καὶ τῆς Γροιλανδίας, ἔχουσι συνήθως 20 ἕως 25 ποδῶν πάχος· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σχηματίζουσι ἀπεράντους κρυσταλλοπεδιάδας, τὴν ἑκτασιν τῶν ὁποίων λογαριάζουσι ἕως τετρακοσίων τετραγωνικῶν λευγῶν. Ἡ ἐπιφάνεια τῶν κρυσταλλοπεδιάδων ἐνίοτε μὲν εἶναι ὀμαλὴ, ὥστε ἡ ἄμαξα δύναται νὰ διατρέξῃ ἐπ' αὐτῆς ἀκωλύτως πολλὰς λεύγας· καὶ ἐνίοτε ἀνώμαλος, ἔχουσα βουνὰ καὶ λόφους, τὸ ὕψος τῶν ὁποίων εἶναι 20 ἕως 30 ποδῶν· ἡ δὲ θεία αὐτῶν προξενεῖ ἀπερίγραφτον ποικιλίαν σχημάτων καὶ χρωμάτων. Ἡ κίνησις τῶν κυμάτων, ἢ ἄλλαι ἰσχυρότεραι δυνάμεις θραύουσι τὰς κρυσταλλοπεδιάδας εἰς ἀποσπάσματα 100 καὶ 200 τετραγωνικῶν μέτρων, τὰ ὅποια συγκρούμενα διαβρῆγνυνται εἰς ἄλλα μικρότερα. Ἄλλοτε πάλιν ὑπερμεγέθεις κρυσταλλῶνες, παρασυρόμενοι ἀπὸ ρεύματα ἰσχυρὰ, συναπαντῶσιν ἄλλους παρασυρομένους καρτ' ἐναντίαν διεύθυνσιν, καὶ συγκρούμενοι ἀποτελοῦσι τρομερὸν κρότον. Πολλάκις τὸ πλῆθος αὐτῶν γίνεται ἐπικίνδυνον εἰς τὰ πλοῖα· φρικτὰ ναυάγια ἠκολούθησαν ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν τούτων, ὑπὸ τῆς ὁποίας διαβρῆγνυται τὸ πλοῖον, ὡς ὑπὸ τῆς σφαίρας ὁ ὕελος.

Ἄλλοτε οἱ ὑπερμεγέθεις οὔτοι πάγοι, ἀντὶ συναντώμενοι νὰ θλασθῶσιν, ἐξ ἐναντίας συγκολλῶνται καὶ γίνονται τρομερώτεροι. Οἱ δὲ μικρότεροι τούτων συνωδούμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ συνεπισωρευόμενοι σχηματίζουσι ἐνίοτε ὑπερμεγέθεις πάγους, τῶν ὁποίων ἢ ἀνώμαλος ἐπιφάνεια ποικίλλεται ἔτι μᾶλλον ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῶν καταπιπτούσης χιόνος. Τὸ ὕψος τῶν κρυσταλλῶνων τούτων εἶναι 20 ἕως 30 ποδῶν ὑπερῶν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Τὸ ἐπιπλέον δὲ μέρος αὐτῶν

εἶναι ἐν γένει τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ἐμβυθισμένου· ὥστε τὸ ὅλον ὕψος αὐτῶν εἶναι 100 ἕως 120 ποδῶν.

Καὶ πολλάκις πάλιν πάγοι 30 ἕως 40 μέτρων μήκους ἐμβυθίζονται τόσον ὑπὸ τὰ ὕδατα, ὥστε ἐπ' αὐτῶν διαβαίνει τὸ πλοῖον· καὶ τότε ὁ κίνδυνος εἶναι μέγιστος· διότι, ἂν διὰ τινὰ αἰτίαν ὁ ἐμβυθισμένος οὔτος πάγος χάσῃ τὴν ἰσορροπίαν του, τότε ὑψόμενος μὲ μεγίστην ταχύτητα ἐκτινάσσει τὸ πλοῖον, ἢ τὸ ἀνατρέπει.

Περὶ τὸν κόλπον Βαρφίν οἱ θαλασσοπόροι ἀπαντῶσι βουνώδεις πάγους, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης εἶναι 100 ποδῶν, καὶ τὸ πραγματικόν, ἢ τὸ ὅλον ὕψος αὐτῶν ἐπέκεινα τῶν 500 ποδῶν. Τὰ ὕδατα ρέοντα ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτῶν κατὰ τὸ θέρος σχηματίζουσι μεγίστους καταβράχτας, προξενούοντας εἰς τὸν θεατὴν ἐντύπωσιν ἀπερίγραφτον.

[Ἐκ τῆς Φυσικῆς Ἑμ. Ψύχα.]

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ.

Ἐκ τῶν ἀνθρώπων—λέγει ὁ Λώκκιος,—μὲ φαίνεται ὅτι ἐννενήκοντα τοῖς ἑκατὸν εἶναι ὅ,τι εἶναι, καλοὶ ἢ κακοὶ, χρήσιμοι ἢ ἐπιζήμιοι εἰς τὴν κοινωνίαν, ἐκ τῆς διδασκαλίας τὴν ὁποίαν ἔλαβον. Ἀπὸ τὴν ἀνατροφὴν ἐξαρτᾶται ἡ μεγάλη διαφορὰ ἢ ἐν αὐτοῖς παρατηρουμένη. Αἱ ἐλάχισται καὶ πλέον ἀνεπαίσθητοι ἐντυπώσεις, αἱ εἰς τὴν νηπιότητα ἡμῶν λαμβανόμεναι, ἔχουσι ἀξιολογωτάτας καὶ διαρκεστάτας συνεπείας. Αἱ πρῶται αὐταὶ ἐντυπώσεις εἶναι ὡς ποταμὸς, τὰ ὕδατα τοῦ ὁποίου εὐκόλως δυνάμεθα νὰ στρέψωμεν εἰς πάντη διαφορὰς δρόμους· ὥστε ἀπὸ τὴν ἀνεπαίσθητον διεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν λαμβάνει ὁ ῥόαξ εἰς τὴν πηγὴν του, φθάνει ἐπὶ τέλους εἰς τόπους πολὺ ἀπ' ἀλλήλων ἀπομεμακρυσμένους· καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ευκολίαν δυνάμεθα, στοχάζομαι, νὰ στρέψωμεν τὰ πνεύματα τῶν τέκνων εἰς ὁποῖαν διεύθυνσιν ἐπιθυμῶμεν.

Ο ΚΑΙΡΟΣ.

Ἀρθ. 2.

Ἄστραπὴ, Βροντὴ, Σίφωνες, κτλ.

Τὸ ἄμεσον αἴτιον τῶν βροντῶν καὶ ἀστραπῶν εἶναι ἡ ἄνισος ἐπιστρώσεσις τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρευστοῦ εἰς δύο μάζας νεφῶν, ἢ εἰς τὰ νέφη καὶ τὴν ὑποκάτω γῆν· ὅποταν τὰ διαφόρως ἠλεκτρισμένα ταῦτα σώματα προσεγγίσωσιν ἰκανῶς, ἡ ἰσορροπία ἀποκαθίσταται διὰ τῆς μεταδόσεως μέρους τοῦ ρευστοῦ ἀπὸ τὸ νέφος τὸ μᾶλλον ἠλεκτρισμένον. Ἐὰν καλὴ τις ἠλεκτραγωγικὴ οὐσία ἀποτελῇ συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν δύο, ἡ ἰσορροπία ἀποκαθίσταται σιωπηλῶς· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀῆρ εἶναι κακὸς ἠλεκτραγωγὸς, τὸ ἠλεκτρικὸν ρευστὸν φανεροῦται εἰς τὴν δι' αὐτοῦ διόδον του ἐν εἴδει ἀστραπῆς. Ἡ δὲ βροντὴ εἶναι μόνον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συγκρούσεως, τῆς προξενουμένης ὑπὸ τῆς πρὸς ἄλληλα βιαίας ὀρμῆς τῶν σωμάτων τοῦ ἀέρος τῶν διαχωρισθέντων ὑπὸ τοῦ διελθόντος ρευστοῦ· ἔχει δὲ ἡ βροντὴ τὴν αὐτὴν σχέ-